

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ซ
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๔
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย	๕
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์	๗
๒.๑.๑ พฤติกรรมทางสังคม	๗
๒.๑.๒ พฤติกรรมของมนุษย์ในทางพระพุทธศาสนา	๑๗
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการพูด (วาจา)	๒๒
๒.๒.๑ ความหมายของการพูด	๒๒
๒.๒.๒ ความสำคัญของการพูด	๒๕
๒.๒.๓ องค์ประกอบของการพูด	๒๘
๒.๓ วาจาสุภาสิตในพระพุทธศาสนา	๓๑
๒.๓.๑ ความหมายของวาจาสุภาสิต	๓๑
๒.๓.๒ ลักษณะของวาจาสุภาสิต	๓๓
๒.๓.๓ ความสำคัญของวาจาสุภาสิต	๓๗
๒.๓.๔ ประโยชน์ของวาจาสุภาสิต	๓๘
๒.๔ หลักการใช้วาจาสุภาสิต	๔๑
๒.๔.๑ การพูดถูกกาลเทศะ	๔๑
๒.๔.๒ การพูดคำสัตย์จริง	๔๓
๒.๔.๓ การพูดคำอ่อนหวาน	๔๕

๒.๔.๔ การพุดมีประโยชน์	๔๖
๒.๔.๕ การพุดประกอบด้วยเมตตา	๔๗
๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๙
๒.๖ กรอบแนวความคิดในการวิจัย	๕๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๕๖
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๖
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๗
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๙
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผล	๕๙
บทที่ ๔ ผลการศึกษา	
๔.๑ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๖๑
๔.๒ ระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาพ	๖๔
๔.๓ เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาพเพื่อทดสอบสมมติฐาน	๗๔
๔.๔ ผลการวิเคราะห์คำถามปลายเปิดจากแบบสอบถาม	๘๓
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑. สรุปผลการวิจัย	๘๖
๕.๒ อภิปรายผล	๘๘
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๙๐
บรรณานุกรม	๙๑
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	๙๘
ภาคผนวก ข หนังสือขออนุญาตให้ผลิตแจกแบบสอบถาม	๑๐๐
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	๑๐๒
ประวัติผู้วิจัย	๑๑๑

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ ๒.๑	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสุภาสิตสูตร และวาจาสุตตร	๓๕
ตารางที่ ๓.๑	แสดงจำนวนประชากร	๕๗
ตารางที่ ๔.๑	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	๖๒
ตารางที่ ๔.๒	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาสิต ของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำแนกรายด้าน	๖๔
ตารางที่ ๔.๓	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาสิต ของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านพูดถูกกาล	๖๕
ตารางที่ ๔.๔	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาสิต ของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านพูดคำจริง	๖๗
ตารางที่ ๔.๕	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาสิต ของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านพูดไพเราะ อ่อนหวาน	๖๙
ตารางที่ ๔.๖	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาสิต ของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านพูดคำที่ประกอบ ด้วยประโยชน์	๗๑
ตารางที่ ๔.๗	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการใช้วาจาสุภาสิตของ บุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านพูดเมตตาจิต	๗๓
ตารางที่ ๔.๘	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการใช้วาจาสุภาสิต ของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๗๕
ตารางที่ ๔.๙	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับพฤติกรรมการใช้ วาจาสุภาสิตของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๗๖
ตารางที่ ๔.๑๐	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพกับพฤติกรรมการใช้ วาจาสุภาสิตของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๗๗
ตารางที่ ๔.๑๑	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการศึกษากับพฤติกรรมการใช้ วาจาสุภาสิตของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๗๘
ตารางที่ ๔.๑๒	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการใช้ วาจาสุภาสิตของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๗๙
ตารางที่ ๔.๑๓	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับพฤติกรรมการใช้ วาจาสุภาสิตของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๘๐
ตารางที่ ๔.๑๔	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการใช้ วาจาสุภาสิตของบุคลากรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๘๑
ตารางที่ ๔.๑๕	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	๘๒

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
แผนภาพที่ ๒.๑	ส่วนประกอบของการพูด	๒๔
แผนภาพที่ ๒.๒	กรอบแนวคิดการวิจัย	๕๕